

Laidiens: **19.12.2003., Nr. 180**

Ministru kabineta noteikumi Nr.713

Rīgā 2003.gada 16.decembrī (prot. Nr.64 20.§)

Dzīvnieku pārvadāšanas noteikumi

*Izdoti saskaņā ar Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.panta 8.punktu
un Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 3.punktu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumos lietotie termini:

1.1. **atpūtināšanas punkts** — vieta, kur pārvadāšanu pārtrauc, lai dzīvniekus atpūtinātu, barotu un dzirdinātu;

1.2. **pārkraušanas vieta** — vieta, kur pārvadāšanu pārtrauc, lai dzīvniekus pārvietotu no viena transportlīdzekļa citā;

1.3. **galamērķa vieta** — vieta, kur dzīvniekus pēdējo reizi izkrauj no transportlīdzekļa (izņemot atpūtināšanas punktus un pārkraušanas vietas);

1.4. **brauciens** — dzīvnieku pārvadāšana no izbaušanas vietas līdz galamērķa vietai;

1.5. **atpūtināšana** — ilgs pārtraukums brauciena laikā. Atpūtināšanas laikā dzīvnieki netiek pārvietoti ar transportlīdzekļiem;

1.6. **pārvadātājs** — jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pārvadā tai piederošus dzīvniekus vai trešajai personai piederošus dzīvniekus vai nodrošina trešo personu ar transportlīdzekli dzīvnieku pārvadāšanai komerciālos nolūkos, izņemot Dzelzceļa likumā noteikto pārvadātāju — uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību (komercsabiedrību)), kas saņēmis pārvadātāja licenci dzelzceļa pārvadājumu veikšanai un šim nolūkam izmanto vilces līdzekli.

2. Noteikumi nosaka dzīvnieku pārvadāšanas kārtību un labturības prasības dzīvnieku pārvadāšanai transportlīdzekļos, kā arī dzīvnieku īpašnieka un pārvadātāja tiesības un pienākumus pārvadāšanas laikā.

3. Noteikumi attiecas uz mājas viennadžu, govju, aitu, kazu, cūku, mājputnu, trušu, kaķu, suņu, putnu, citu zīdītāju, mugurkaulnieku un aukstasiņu dzīvnieku pārvadāšanu.

4. Noteikumi, izņemot šo noteikumu 6., 7., 8., 13., 15., 17., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 34., 35., 74. un 75.punktu, neattiecas uz:

4.1. dzīvnieku nekomerciālu pārvadāšanu;

4.2. atsevišķu dzīvnieku pārvadāšanu, ja pārvadāšanas laikā par to rūpējas dzīvnieku īpašnieks vai pārvadātājs;

4.3. mājas (istabas) dzīvnieku pārvadāšanu īpašnieka pavadībā privātos ceļojumos;

4.4. gadījumiem, ja dzīvnieku īpašnieks ģeogrāfisku apstākļu dēļ ar lauksaimniecībā izmantojamu transportu veic sezonālu dzīvnieku pārvietošanu, negūstot peļņu.

5. Noteikumi, izņemot šo noteikumu 6., 7. un 8. punktu, 10.1., 10.4., 10.5. un 10.6.apakšpunktu, 13., 15., 17., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 34., 35., 39., 41., 42., 44., 45., 48. un 51.punktu, neattiecas uz dzīvnieku pārvadāšanu, ja attālums no izbraukšanas vietas līdz galamērķa vietai ir mazāks par 50 kilometriem.

6. Noteikumu valsts uzraudzību un kontroli iekšzemē atbilstoši savai kompetencei veic Pārtikas un veterinārais dienests, bet valsts robežas kontroles punktos un brīvajā zonā — Pārtikas un veterinārā dienesta Sanitārā robežinspekcija (turpmāk — kontroles institūcijas).

7. Kontroles institūcijas pārbauda šo noteikumu prasību ievērošanu un kontrolē pavaddokumentus, transportu un dzīvniekus:

7.1. pārvadāšanas laikā;

7.2. galamērķa vietā;

7.3. tirgū, izbraukšanas vietās, atpūtināšanas punktos un pārkraušanas vietās.

8. Pārbaudi var veikt dzīvnieku pārvadāšanas laikā, ja kontroles institūcijai ir aizdomas par šajos noteikumos minēto prasību pārkāpumiem.

9. Kontroles institūcijas katru gadu sniedz Eiropas Komisijai pārskatu par veikto pārbaūžu skaitu, atklātajiem pārkāpumiem un pasākumiem, kas veikti, lai novērstu šos pārkāpumus.

II. Dzīvnieku pārvadāšanas kārtība

10. Dzīvniekus komerciālos nolūkos drīkst pārvadāt, ja:

10.1. transportlīdzeklis atbilst dzīvnieku pārvadāšanas labturības prasībām;

10.2. ir saņemta atļauja par attiecīgā transportlīdzekļa izmantošanu dzīvnieku pārvadāšanai;

10.3. transportlīdzeklis ir iekļauts Pārtikas un veterinārā dienesta vienotajā transportlīdzekļu reģistrā;

10.4. pārvadātājs ir apmācīts un saņēmis kvalifikāciju apliecinošu sertifikātu;

10.5. pārvadātājs ir iesniedzis Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālajā struktūrvienībā (turpmāk — teritoriālā struktūrvienība) rakstisku apliecinājumu par šajos noteikumos minēto prasību ievērošanu;

10.6. pārvadātājs ir reģistrējies teritoriālajā struktūrvienībā un ir saņēmis pārvadāšanas atļauju.

11. Dzīvniekus nepārvadā, ja tas var kaitēt vai radīt nevajadzīgas ciešanas dzīvniekiem.

12. Ja dzīvnieku pārvadātājs neievēro normatīvajos aktos noteiktās prasības par dzīvnieku labturību, kontroles institūcijai ir tiesības pārvadātāju administratīvi sodīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā vai pieņemt lēmumu par pārvadāšanas atļaujas vai transportlīdzekļa izmantošanas atļaujas anulēšanu.

13. Nedrīkst pārvadāt klīniski slimus vai ievainotus dzīvniekus, izņemot šādus gadījumus:

13.1. dzīvniekam ir nelieli ievainojumi vai nenožīmīga saslimšana, kas nevar izraisīt komplikācijas pārvadāšanas laikā;

13.2. saskaņā ar Pārtikas un veterinārā dienesta izsniegtu atļauju tiek pārvadāti zinātniskiem pētījumiem paredzēti dzīvnieki;

13.3. dzīvniekam nepieciešama neatliekama veterinārmedicīniskā palīdzība vai tas jānogādā kautuvē piespiedu kaušanai, un pārvadāšana neizraisa dzīvniekam papildu ciešanas.

14. Ja pārvadāšanas laikā dzīvnieks tiek ievainots vai saslimst, pārvadātājs nodrošina, lai:

14.1. dzīvniekam sniegtu kvalificētu veterinārmedicīnisko aprūpi;

14.2. dzīvnieku nosūtītu uz kautuvi, neradot tam ciešanas;

14.3. dzīvnieku nokauj (ja nepieciešams), neradot tam ciešanas.

15. Pārvadājot dzīvniekus Latvijas teritorijā, nepieciešami šādi dokumenti:

15.1. suņiem un kaķiem — vakcinācijas apliecība;

15.2. lauksaimniecības dzīvniekiem — dzīvnieku pārvietošanas deklarācija;

15.3. pārējiem dzīvniekiem — veterinārā apliecība.

16. Ievedot dzīvniekus Latvijas teritorijā vai izvedot no tās, nepieciešams veterinārais (veselības) sertifikāts.

17. Dzīvnieku pavaddokumentos, izņemot vakcinācijas apliecību, norāda:

17.1. dzīvnieku izcelsmes vietu un īpašnieku;

17.2. izbraukšanas vietu un galamērķa vietu;

17.3. izbraukšanas datumu un laiku.

18. Ja dzīvnieku pārvadā uz Eiropas Savienības dalībvalstīm vai citām valstīm vai ja pārvadāšanas ilgums no izbraukšanas vietas līdz galamērķa vietai pārsniedz astoņas stundas:

18.1. pārvadātājs sagatavo maršruta plānu (1.pielikums). Maršruta plānā norāda dzīvnieku barošanas un dzirdināšanas vietas un laiku un ne vēlāk kā divas darbdienu pirms paredzamās pārvadāšanas iesniedz to saskaņošanai teritoriālajā struktūrvienībā;

18.2. teritoriālā struktūrvienība pēc maršruta plāna saskaņošanas izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu.

19. Teritoriālā struktūrvienība izsniedz dzīvnieku pārvadātājam saskaņotu maršruta plānu ne vēlāk kā dienu pirms paredzētās pārvadāšanas.

20. Maršruta plāna oriģinālu dzīvnieku pārvadātājs glabā visu dzīvnieka pārvadāšanas laiku un pēc pārvadāšanas nodod to teritoriālajā struktūrvienībā, kura izsniegusi veterināro (veselības) sertifikātu. Teritoriālā struktūrvienība maršruta plāna oriģinālu glabā ne mazāk kā gadu.

21. Maršruta plāna kopiju dzīvnieku pārvadātājs glabā ne mazāk kā divus mēnešus pēc pārvadāšanas.

22. Pārvadājamie dzīvnieki ir:

22.1. normatīvajos aktos par dzīvnieku reģistrēšanu un apzīmēšanu noteiktajā kārtībā reģistrēti un apzīmēti;

22.2. pārvadāšanas laikā identificējami, ja atbilstoši dzīvnieku sugai un vecumam tas ir iespējams.

23. Izdevumus, kas saistīti ar dzīvnieku pārvadāšanu un šo noteikumu pārkāpumu novēršanu, sedz dzīvnieku pārvadātājs.

24. Kontroles institūcijas transportlīdzekli ar dzīvnieku kravu drīkst apturēt, ja:

24.1. krava tiek pakļauta veterinārajai vai muitas kontrolei;

24.2. tas nepieciešams dzīvnieku labturībai;

24.3. ir aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību.

25. Atzinumu par robežkontroles punktā veikto veterināro kontroli dzīvnieku pārvadātājs saņem nekavējoties pēc kontroles pabeigšanas.

26. Ja tiek pārkāptas šo noteikumu prasības, kontroles institūcija var likt dzīvnieku pārvadātājam:

26.1. precizēt brauciena maršrutu, izvēloties īsāko ceļu dzīvnieku nogādāšanai galamērķa vietā;

26.2. nosūtīt dzīvniekus atpakaļ uz izbraukšanas vietu, izvēloties īsāko ceļu;

26.3. līdz apstākļu noskaidrošanai nodrošināt dzīvniekiem pagaidu apmešanās vietu ar piemērotiem turēšanas apstākļiem;

26.4. nokaut dzīvniekus.

27. Ja dzīvnieku pārvadātājs ir pārkāpis šo noteikumu prasības un nepilda kontroles institūcijas norādījumus, kontroles institūcija organizē šo noteikumu 26.punktā minēto pasākumu veikšanu. Izdevumus, kas saistīti ar minētajiem pasākumiem, sedz pārvadātājs.

28. Kontroles institūcijas par šo noteikumu pārkāpumu, pieņemto lēmumu, lēmuma apstrīdēšanas kārtību un termiņiem rakstiski informē:

28.1. dzīvnieku nosūtītāju;

28.2. dzīvnieku nosūtītājvalsts kompetento iestādi;

28.3. Vides ministriju, ja tiek apdraudēti savvaļas sugu dzīvnieki.

29. Ja dzīvnieku pārvadātājs nepiekrīt kontroles institūcijas pieņemtajam lēmumam, to var pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā vai pēc abu pušu savstarpējas vienošanās mēneša laikā iesniegt izskatīšanai ekspertam, kas iekļauts Eiropas Komisijas sastādītajā Kopienas ekspertu sarakstā. Eksperts 72 stundu laikā sniedz atzinumu, un puses apņemas ievērot eksperta atzinumu, ņemot vērā veterinārmedicīnas jomu regulējošos Eiropas Kopienas normatīvos aktus.

30. Eiropas Komisijas ekspertiem ir tiesības izvērtēt pārvadājamo dzīvnieku labturības prasību ievērošanu Latvijā sadarbībā ar kontroles institūcijām, kuras sniedz Eiropas Komisijas ekspertiem nepieciešamo palīdzību.

31. Ja caur Latvijas teritoriju tranzītā vesto dzīvnieku pārvadāšanā konstatē pārkāpumus, kontroles institūcija par konkrētajiem pārkāpumiem ziņo dzīvnieku nosūtītājvalsts kompetentajai institūcijai.

32. Informācijas apmaiņa starp kontroles institūcijām par šo noteikumu prasību ievērošanu notiek, izmantojot ANIMO (datorizētu sistēmu, kas savieno valstu veterinārās iestādes, lai atvieglotu informācijas apmaiņu starp nosūtītājvalsts kompetentajām iestādēm, kas izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu vai dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu pavaddokumentu, un saņēmējas valsts kompetentajām iestādēm).

33. Ja ārvalstu pārvadātājs regulāri vai būtiski pārkāpj šo noteikumu prasības, Pārtikas un veterinārais dienests var noteikt pārvadātājam pagaidu aizliegumu dzīvnieku ievēšanai no attiecīgās valsts.

34. Ja rodas nepārvaramas varas apstākļi vai notiek streiki, nodrošina iespējami ātru dzīvnieku transportēšanu ostā, lidostā, dzelzceļa stacijā, šķirotavā un robežkontroles punktā.

35. Dzīvnieku pārvadāšanu nedrīkst aizkavēt, ja vien tas nav nepieciešams dzīvnieku labturībai. Ja dzīvnieku pārvadāšana tiek aizkavēta ilgāk par divām stundām, pārvadātājs nodrošina dzīvnieku aprūpi un, ja nepieciešams, arī to izmitināšanu, ievērojot dzīvnieku labturības prasības.

III. Vispārējās labturības prasības mājas viennadžu, govju, aitu, kazu un cūku pārvadāšanai

36. Dzīvnieki pārvadāšanas laikā atrodas dzīvnieku kopēja uzraudzībā, izņemot gadījumus, ja:

36.1. dzīvniekus pārvadā konteinerā ar atbilstošu ventilāciju un nodrošina (ja nepieciešams) ar automātisko barības un ūdens padevi. Barības un ūdens krājumi divas reizes pārsniedz braucienam paredzēto daudzumu;

36.2. pārvadātājs pats izpilda dzīvnieku kopēja pienākumus;